

'Een kerk met open armen?'

Begroeting

Moge Gods Geest vandaag hen open ademen die benauwd zijn; Moge Jezus Messias de bron van leven en kracht en vriendschap zijn die u vergezelt; Moge de Vader u uitdagen steeds opnieuw met Hem verbonden te raken en aan zijn plan met ons allen te werken. Welkom ieder van u opdat wij samen een kerk met open armen zijn. We zijn hier niet voor onszelf om onze stem te laten horen, maar om God te danken en om steun te vragen; we zijn hier niet om onze kleding of houding te tonen, maar om met woord en daad goed nieuws te zijn voor anderen. Voor zover we daarin tekort schoten bidden we:

Gebod:

Wat zullen wij tegen U zeggen, God? Hoe anders bent U dan wij ons een god voorstellen: uw kracht is uw liefde, U bent groot door uw geduld en uw eindeloze bereidheid te verdragen en te vergeven, U blijft hoe dan ook opkomen voor rechtvaardigheid en vrede. Help ons dat wij U verstaan en dat wij veranderen naar uw beeld, vandaag, morgen, al onze levensdagen totdat wij helemaal van U zijn. Amen

Lezing: Numeri 11, 25-29

In die dagen daalde de Heer neer in een wolk, sprak tot Mozes en legde een deel van de geest die op Mozes rustte, op de zeventig oudsten. En toen de geest op hen rustte, profeteerden zij, maar later hebben zij het niet meer gedaan. Nu waren er twee mannen in het kamp gebleven. De een heette Eldad, de ander Medad. Ook op hen rustte de geest - zij stonden op de lijst al waren zij niet naar de tent gegaan - en zij profeteerden in het kamp. Een jongen ging het ijlings aan Mozes vertellen en zei: 'Eldad en Medad zijn aan het profeteren in het kamp.' Jozua, de zoon van Nun, die reeds als jongeman in dienst van Mozes gekomen was, zei daarop tot Mozes: 'Mijn heer, dat moet u hun verbieden.' Mozes zei hem: 'Waarom komt u voor mij op? Ik zou willen dat heel het volk van de Heer profeteerde en dat de Heer zijn geest op hen legde.'

Evangelie: Marcus, 9, 38-43;45;47-48

In die tijd zei Johannes tot Jezus: 'Meester, we hebben iemand die ons niet volgt in uw naam duivels zien uitdrijven, en we hebben getracht het hem te beletten omdat hij geen volgeling van ons was.' Maar Jezus zei: 'Belet het hem niet, want iemand die een wonder doet in mijn Naam zal niet zo grif ongunstig over Mij spreken. Wie niet tegen ons is, is vóór ons. Als iemand u een beker water te drinken geeft omdat gij van Christus zijt, voorwaar Ik zeg u: zijn loon zal hem zeker niet ontgaan. Maar als iemand een van deze kleinen die geloven, aanleiding tot zonde geeft, het zou beter voor hem zijn als men hem een molensteen om de hals deed en in zee wierp. Dreigt uw hand u aanleiding tot zonde te geven, hak ze af; het is beter voor u verminkt het leven binnen te gaan dan in het bezit van twee handen in de hel te komen, in het onblusbaar vuur. Het is beter voor u kreupel het leven binnen te gaan dan in het bezit van twee voeten in de hel te worden geworpen. Het is beter voor u met één oog het Rijk Gods binnen te gaan dan in het bezit van twee ogen in de hel te worden geworpen, waar hun worm niet sterft en het vuur niet gedooft wordt.'

Overweging

Een jaar of vijf geleden barstte in onze kerk een hevige ruzie los toen een pastoraal werkster, een pastor dus, ná het evangelie hier het woord voerde: veel grote en kleine mensen ergerden zich daaraan.

In het Kerkelijk wetboek staan twee dingen: de preek is voorbehouden aan de diaken, de priester en de bisschop, maar iedere gelovige mag in de kerk van zijn geloof getuigen.

Er waren dus twee kampen. De Catharinakerk heette progressief, de Paterskerk conservatief. Nu hoor je de omgekeerde kwalificaties. Zo betrekkelijk zijn die etiketten.

Misschien betichtten toen de kampen elkaar wel met: jij mag geen ergernis geven. En dat terwijl Jezus nooit zijn woorden heeft willen laten misbruiken om er anderen mee om de oren te slaan: Hij richt zich tot ieder opdat die in zijn eigen hart nagaat wat zij of hij ermee doet en met mildheid blijft zoeken naar de bezieling achter het gedrag van de ander.

Nou, dat kan ik me aantrekken! De paus zegt (zie de voorkant van dit boekje) de Heer wil dat we deel uitmaken van een kerkgemeenschap (hij bedoelt niet alleen de leiding, maar ieder van ons!) - de Heer wil dat we deel uitmaken van een kerkgemeenschap die haar armen weet te openen om iedereen te ontvangen, om de sacramenten te vieren, te bidden en van de naasten te houden.

Soms heb ik de neiging om sommige leiders van onze kerk met deze woorden om de oren te slaan; maar wat maak ik er zélf van? De leerlingen in het evangelie zeggen niet: we hebben iemand die U niet volgt in uw naam duivels zien uitdrijven, maar "iemand die ONS niet volgt". En Jezus prijst dan niet alleen de gelovige, maar iedereen die een leerling goed doet. En dan richt hij zich naar binnen: waar gaat het een leerling om: geen ergernis geven, doen wat je zegt, je roeping volgen. Jezus veroordeelt eigenlijk maar één zonde: de zonde tegen de Heilige Geest, de zonde van het defaitisme, van 'het zal mijn tijd wel duren en het wordt toch nooit iets; we kunnen ons leven wel op ons eentje maken. Als je zó doet zou het beter zijn als er een einde komt aan je leven als gelovige.

Ieder mens kent wel de aanvechting om geen handje meer uit te steken, om het leven niet als een pelgrimsreis op te vatten, om een oog te laten vallen op eigen comfort en niet op de troosteloze andere. Geef toch niet toe aan die neiging, probeer dat kwaad uit jezelf te bannen: zie toch dat er binnen en buiten je kring mensen zijn die hoopvol blijven en het ergste leed proberen te lenigen. Jezus gebruikt daar straffe woorden voor. Je hebt de neiging die als wetten te interpreteren en ze dan naast je neer te leggen; maar ze zijn bedoeld als richtingwijzers, aanwijzingen: die kant mag je op denken; dát kan de richting van je leven zijn: leven vanuit het geloof dat Gods Geest je leidt als je bidt en geen woorden vindt; dat Zij je steeds weer roept om óp te staan en de handen uit de mouwen te steken en boven het maaiveld uit te kijken; het goede te zien in de andersdenkende en de andersdoende. Daar zijn we nooit te oud of te jong voor!

Wij Augustijnen, zouden deze kerk graag lange tijd open willen houden als een warm huis voor iedereen, waarin we door Jezus bemoedigd worden en elkaar waar mogelijk bij dat ideaal te ondersteunen. Maar het ziet er naar uit dat we dat bij gebrek aan jongere krachten uit handen moeten geven.

Is dat het einde van alles? Zo voelt het misschien wel en zeker voor de ouderen onder ons en voor hen die zich zo inzetten voor deze kerk en deze gemeenschap. Op de kamerdeur van een van onze oudere en erg zieke medebroeders stond: "In blessuretijd kunnen de mooiste doelpunten gemaakt worden". Niemand van ons hoeft definitief bij de pakken te gaan neerzitten: we hebben nog geen beeld van hoe het worden kan, hoe de bal gaat rollen richting het doel: er zijn veel strategieën en getalenteerde spelers, die van moment tot moment beslissend kunnen zijn. We hoeven ons niet neer te leggen bij de resultaten die onze zogenaamde tegenstanders geboekt hebben. Het heeft geen zin ons te ergeren aan wat tot nu toe niet kon of mocht. Dat deed Jezus ook niet. En: Hij is verrezen, opgestaan. Zelfs een graf is het einde niet.

Mogen wij daar - hoe bescheiden ook - de profeten van zijn. Amen.

Gebod aan tafel

We hebben zo vaak iets tegen een ander; we ergeren ons aan wat hij doet of zegt; we moesten dan eigenlijk deze gaven laten staan en ons in ieder geval verzoenen. Zie ons waar wij nog zwak of onwillig zijn; geef ons de kracht om het opnieuw eens te worden met elkaar en elk ander nieuwe kansen te geven. Aanvaard deze gaven als tekens van onze bereidheid en laat ze voor ons een bron van zegen worden. Amen.

Zegen en zending

Dat onze tong vurige woorden van liefde zal spreken; dat onze handen daden van warmte uitstralen; dat onze ogen schitteren van genegenheid; dat onze oren gespist zijn op signalen van gerechtigheid en nieuwe kansen; dat onze voeten gaan op de weg van de vrede, dat bidden wij U, Heilige van Israël: zegen ons allen in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest. Amen

Ga tot de einden der aarde, tot het uiterste. Daar zal liefde zijn. Ga!